

naar man anerkjender, at han iøvrigt har handlet forsvareligt, give ham denne formelle Berettigelse, og endelig bliver det et Spørgsmaal: kan det tænkes, at denne formelle Berettigelse kan gives derved, at Sagen ikke er kommen frem for Thinget paa anden Maade end derved, at Medlemmerne ere satte i Kundskab om den ved Finantsudvalgets Meddelelse, er det ikke nødvendigt, at Sagen kommer til at foreligge for Thinget under en eller anden Form, hvorved det kan stemme over den? Det er disse Spørgsmaal, jeg har anseet det nødvendigt at opkaste for at faae Situationen klar, uden at jeg jo, som de Herrer see, iøvrigt i mindste Maade har indladt mig paa Noget af det, der senere bør skee paa Reservecfondens Omraade, og som jeg haaber snart vil komme for, thi det er sandelig for alle Parter ønskeligt, at der gives fastere Regler og Love for Reservecfonden, end som nu er Tilfældet.

Føgger: Den ærede sidste Taler har bragt et Spørgsmaal paa Bane, som har en meget stor Vigtighed for vore Finantser ifølge deres særlige Beskaffenhed, idet nemlig en meget væsentlig Deel af vore Statsactiver beroer paa en rigtig og forsvarelig Bestyrelse af den ikke ubetydelige Formue, som tilhører Finantserne, saa at det altsaa er af megen Vigtighed, at de Regler, hvorefter denne Formue bestyres, ere saa fuldstændig bekendte, og at der er en saadan Enighed tilstede derom, at Regjeringen i den Henseende kan gaae frem med fuldkommen Tryghed. Man har derfor flere Gange bragt det Spørgsmaal paa Bane i denne Sal, om det ikke vilde være rigtigt ved Lov at tilveiebringe visse almindelige Regler for Reservecfondens Bestyrelse, og disse Overveielser ere, navnlig, efterat vor Reservecfond efter den sidste Krigs Afslutning har modtaget en meget betydelig Forøgelse, komne frem med forøget Styrke. Det vil naaafsee endog være i Thingets Grindring, at den nuværende Finantsministers Forgænger fra den samme Plads, hvorpaa den ærede Finantsminister nu staaer, for sit Bedkommende har erkjendt, at det var en Sag, der fortjente en meget alvorlig Overveielse, og at han har erklæret sig villig til at bringe Sagen for til Forhandling her i

Thinget. Dette er imidlertid ikke senere steet, og jeg maa tilstaae, at jeg meget godt fatter, at det er et Arbejde, hvormed der er forbundet saadanne særlige Vanskeligheder, at en Finantsminister maa have megen Ro til at kunne fremme det og faae det forelagt for os i en veloverveiet Form. Det er altsaa, som den ærede sidste Taler bemærkede, ganske vist af Vigtighed, at der, indtil et saadant Arbejde kan komme frem, ialfald hersker en Slags Overensstemmelse i Anskuelse om, hvilken Bemyndigelse Finantsministeren har med Hensyn til den omhandlede Forvaltning. Nu troer jeg, at det, naar man tager Sagen nære i Betragtning, vil vise sig, at den Anskuelse, som det ærede Medlem har udtalt, ialfald med en Tvivl om, hvorvidt det kunde siges at være lovmedholdeligt, hvad Finantsministeren i nærværende Tilfælde har foretaget, ikke kan bestaae en nærmere Prøvelse. Naar vi tage Hensyn deels til, hvad der hidtil har været Praxis, deels til, hvad der ifølge Sagens Natur bør være Praxis, maa Finantsministeren efter min Anskuelse have Myndighed til at udføre saadanne Transactioner som dem, der ere skildrede i den Meddelelse, der er kommen fra Ministeren, og som foreligger trykt i Betænkningen. At det har været Praxis, vil jo være det ærede Medlem bekendt. Det har altid været Praxis og er blevet udført, at Reservecfonden benyttes paa en saadan Maade; men at det bør være saaledes, synes mig ogsaa fremgaaer ganske tydeligt for en nærmere Betragtning. Sagen er nemlig den, at der er flere tydeligt foreliggende Tilfælde, hvor det vilde være umuligt for Finantsministeren at foretage saadanne Transactioner, naar han forveien skulde indhente Rigsdagens Sanction dertil. Det er ikke alene saadanne Tilfælde som dem, det ærede Medlem selv nævnde, som f. Ex. at der i Genhold til Finantsloven skulde realiseres visse af Reservecfondens Bestanddele. Dette er aldeles klart; thi Finantsloven foreskriver jo selv, at Reservecfonden skal tilskyde visse Beløb. Heller ikke kan der være Tvivl i det Tilfælde, som det ærede Medlem omtalte, hvor en Amortisation skal finde Sted, hvortil det kan være Finantsministeren anvist at bruge, hvad der findes i Reservecfonden,